

ทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครู
ที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10

นางสาวกัญจวิมา ส่องแสง *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำนวน 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด เกี่ยวกับทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (D: Do) ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน (A: Act) โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการ

ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ 0.85 และแบบสอบถามการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ 0.89 นำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การเปรียบเทียบทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำแนกตามระดับการศึกษา วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t – test) การเปรียบเทียบทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์โดยทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) และนำไปทดสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และพิจารณารายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี
2. การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก
3. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

4. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) และด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

5. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 – 15 ปี

6. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 – 15 ปี และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมต่อการประกัน

คุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 – 15 ปี ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน(A: Act) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 – 15 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

จากการวิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา มีการจัดอบรม/ประชุม เพื่อทำความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้ถูกต้อง และเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับบุคลากร ให้ทุกคนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ

ทัศนคติ, การมีส่วนร่วม, การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน, วงจรคุณภาพ

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่เข้ามามีบทบาทในการที่จะพัฒนาคนเพื่อสร้างเยาวชนไทยให้มีคุณภาพเป็นประชากรที่มีศักยภาพ ดังนั้นคุณภาพการศึกษาไทยควรได้รับการส่งเสริมในด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้มีคุณภาพ โดยเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งควรดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง ซึ่งในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้นจะต้องมีการประกันคุณภาพภายในผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินผลกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยบุคลากรของสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของผู้เรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความสอดคล้องกับมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรและตามความต้องการของสังคม การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของไทยที่จะ

พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานทุกระดับ หลักการของการประกันคุณภาพที่ให้ทุกคนและทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมคิดและร่วมดำเนินการในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์สูงสุดกับสังคม กระบวนการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้เกิดความรู้สึกรู้สึกความเป็นเจ้าของ ให้การสนับสนุนและร่วมรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษามากขึ้น ก่อให้เกิดความมุ่งมั่นร่วมกันพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษานี้มุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติต่างๆตามความคาดหวังของหลักสูตร ประชาชนเกิดความมั่นใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาต่างๆว่าแต่ละแห่งมีคุณภาพการศึกษาอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน โรงเรียนมีทิศทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจนตามมาตรฐานกลาง มีระบบการบริหารที่มีคุณภาพ หน่วยงานที่นักเรียนเข้าเรียนต่อหรือทำงานเกิดความพึงพอใจและมั่นใจ สังคมก็มีความมั่นใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน (มณฑา จำปาเหลือง, 2557, หน้า 41)

การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นเหมือนหลักประกันในการที่สถานศึกษาจะได้มีการบริหารจัดการเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แต่จากการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจรัส นองมาก (อ้างถึงใน อภินันท์ สิริรัตนจิตต์, 2557, ย่อหน้าที่ 8) ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในว่า ได้ขยายวงกว้างมากขึ้นทั้งสถานศึกษาและหน่วยงานที่ควบคุมกำกับสถานศึกษา ซึ่งต่างเห็นความสำคัญและพยายามผลักดันให้เกิดการปฏิบัติในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกันอย่างถูกต้อง และเป็นรูปธรรมเพิ่มมากขึ้น โดยการปฏิบัติก็มีทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้อง ผู้ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องจะสร้างปัญหาต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไปอีกนาน เพราะกลายเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ปัญหาที่สำคัญขณะนี้ไม่พ้นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่บุคลากรในโรงเรียนมักเข้าใจว่าเป็นการเพิ่มภาระ เนื่องจากภาระงานในความรับผิดชอบมีมากมาย การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงเป็นเรื่องที่ต้องเสียเวลาเพิ่มขึ้น ไม่เกิดประโยชน์ สิ้นเปลืองงบประมาณ และทรัพยากรเมื่อเทียบกับผลที่ได้ สาเหตุจากการเห็นการปฏิบัติของผู้ทำหน้าที่ประเมินสถานศึกษาตามกระบวนการประกันคุณภาพภายในที่สนใจแค่ส่วนปลีกย่อย ไม่พยายามชี้แนะให้โรงเรียนเห็นข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงพัฒนาต่อไป โดยความจริงแล้วการประกันคุณภาพการศึกษา

ในโรงเรียนก็คือการประกันคุณภาพของงานที่ทำอยู่ตามปกติ องค์กรใดที่มุ่งจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นก็ต้องอาศัยระบบการประกันคุณภาพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นถึงผลผลิตที่จะได้รับว่ามีคุณภาพตรงตามความต้องการของสังคม แต่เมื่อไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องก็ส่งผลถึงการปฏิบัติ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าโรงเรียนมักให้ความสำคัญกับงานด้านเอกสาร โดยการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับงานและโครงการต่างๆมากมายแต่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง มีการเขียนรายงานการดำเนินงานตามแบบอย่างของโรงเรียนอื่นที่คาดหวังว่าดี มีความเหมาะสม โดยการรายงานและเอกสารหลักฐานต่างๆ เป็นคนละเรื่องกับการปฏิบัติงานจริง ผู้เขียนพยายามเขียนในสิ่งที่คาดหวังจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้ประเมินมีความพอใจมากกว่าการเขียนตามสภาพจริงเพื่อหวังผลในการปรับปรุงพัฒนา เนื่องจากการประเมินแต่ละครั้งจะต้องมีผลทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ผู้ถูกประเมินจึงไม่กล้ายอมรับความจริงจึงหลีกเลี่ยงโดยการเขียนผลการประเมินที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ซึ่งส่งผลให้การประเมินคลาดเคลื่อน ไม่สามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับสภาพจริงได้ เช่นเดียวกับการเก็บผลการประเมินไว้โดยไม่นำผลไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข หรือกำหนดแนวทางพัฒนางานในความรับผิดชอบของแต่ละคนในโรงเรียน ให้เป็นไปตามระบบของการประกันคุณภาพการศึกษา ถิ่นนับว่าใช้ผลการประเมินไม่คุ้มค่า เพราะในการประเมินแต่ละครั้ง หน่วยงานต้องเสียค่าใช้จ่าย เสียเวลา และกำลังคนในการทำงานเป็นจำนวนมาก การปฏิบัติในลักษณะดังกล่าว นอกจากจะทำให้ปัญหาไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ยังไม่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาตามเจตนาของการประกันคุณภาพการศึกษาอีกด้วย

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยคาดหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีการจัดอบรม/ประชุม เพื่อทำความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้ถูกต้อง และเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เกิดขึ้นกับบุคลากร ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มประชากร คือ ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำนวน 140 คน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie, RV, and Morgan, D.W. (อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ และคณะ, 2559, หน้า 132) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 104 คน

ผู้วิจัยใช้แนวคิดและเครื่องมือของภาวิณี รัตนวิชัย (2556, หน้า 70-93) มาปรับปรุงพัฒนาโดยทำการระหว่างวันที่ 26 มีนาคม – 18 เมษายน 2560

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 และการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (D: Do) ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน (A: Act)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบได้ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item Objective Congruence) และค่าความเชื่อมั่นสหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามทัศนคติ

ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ 0.85 และแบบสอบถามการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ 0.89 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ คือ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 30 ข้อ และ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน (A: Act) จำนวน 30 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าที (Independent Sample t – test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) และพบความแตกต่างได้นำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นข้อๆดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 104 คน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 65.40 และรองลงมามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 36 คน

คิดเป็นร้อยละ 34.60 ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 – 15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

2. ทักษะต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และพิจารณารายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

3. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) และด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีส่วนร่วมในการวางแผน (P: Plan) และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

4. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีทักษะต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P: Plan) การมีส่วนร่วมในด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) และการมีส่วนร่วมในด้านการปรับปรุงการดำเนินงาน (A: Act) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. ทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความสำคัญอย่างมาก ในการสร้างความมั่นใจในการดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม โดยผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข เป็นประชากรที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษา ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน เสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้มั่นคง มีความร่วมมือกันและแข่งขันกับประชากรของประเทศอื่นๆได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, หน้า 17-18) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง (2554, บทคัดย่อ) พงศ์ภักดิ์ ทิพย์วันทน (2552, บทคัดย่อ) รสรินทร์ หวังผล (2552, บทคัดย่อ) ที่พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา วัชรระรังสี (2556, บทคัดย่อ) ที่พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ

จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน(P: Plan) ด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P: Plan) และมีส่วนร่วมในด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (C: Check) มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับระบบงานประกันคุณภาพภายในมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์ภักดิ์ ทิพย์วันทน (2552, บทคัดย่อ) พนิดา วัชรรังสี (2556, บทคัดย่อ) รสรินทร์ หวังผล (2552, บทคัดย่อ) ที่พบว่าแตกต่างกันเช่นกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง (2554, บทคัดย่อ) ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P: Plan) ด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน(C: Check) และด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน(A: Act) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์ภักดิ์ ทิพย์วันทน (2552, บทคัดย่อ)ที่แตกต่างกันในด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน(A: Act) แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง (2554, บทคัดย่อ) พนิดา วัชรรังสี (2556, บทคัดย่อ) รสรินทร์ หวังผล (2552, บทคัดย่อ)ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ

การศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 พบว่าโดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนางานประกันคุณภาพ มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้ สร้างแรงจูงใจเพื่อให้ข้าราชการครูในสถานศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ทศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยเฉพาะ เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นความรับผิดชอบของทุกคนในองค์กร ไม่ใช่ความรับผิดชอบของคนใดคนหนึ่ง เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นเรื่องสำคัญที่บุคลากรทุกคนต้องมีส่วนร่วม และเรื่องผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แสดงให้เห็นว่าบุคลากรส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา และเล็งเห็นถึงหน้าที่ผู้บริหารและคณะครูทุกท่านควรเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้ประสบความสำเร็จร่วมกันแต่ยังพบว่าคุณครูหลายๆท่านยังคิดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในก่อให้เกิดความตึงเครียดแก่ผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเกิดจากโรงเรียนให้ความสำคัญเรื่องเอกสารมากเกินไป โดยจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับงานและโครงการต่างๆ มากมายใส่แฟ้มจำแนกเป็นรายมาตรฐานหรือรายตัวชี้คุณภาพ โดยเอกสารที่รวบรวมเข้าแฟ้มเหล่านั้นไม่ค่อยสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงๆ ของบุคลากรในโรงเรียน เป็นการแยกส่วนระหว่างการปฏิบัติงานจริงกับการดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพ ซึ่งการปฏิบัติในลักษณะนี้ไม่ได้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาตามเจตนาของการประกันคุณภาพการศึกษาได้เลย

การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการด้าน

ดำเนินงาน (Do) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน (Check) และการมีส่วนร่วมในการวางแผน (Plan) แต่ยังขาดการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน (Act) เนื่องจากการใช้ผลจากการประเมินและตรวจสอบการประเมินและตรวจสอบ เป็นกิจกรรมสำคัญของการประกันคุณภาพ ในวงจรการประกันคุณภาพเมื่อได้มีการประเมินและตรวจสอบผลการดำเนินงานไปแล้ว ก็ต้องนำผลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นต่อไป โดยอาจเป็นเพราะผู้ถูกประเมินไม่กล้ารับความจริง เนื่องจากการประเมินแต่ละครั้ง จะต้องแสดงผลทั้งในทางดี และไม่ดี ผู้ถูกประเมินบางคน ไม่กล้ายอมรับความจริง ถ้าเรื่องไหนประเมินแล้วว่าไม่ดีก็จะไม่พอใจผู้ประเมิน ถ้าผู้ประเมินหลีกเลี่ยงสิ่งที่ผู้ถูกประเมินไม่พอใจ โดยเขียนผล การประเมินที่ไม่ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริง ก็จะเป็นการประเมินที่คลาดเคลื่อน ผลการประเมินในลักษณะนี้จึงไม่สามารถนำไปเป็นข้อมูล เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับสภาพจริงๆ ได้ เมื่อขาดการมีส่วนร่วมในการนำผลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานก็นับว่าใช้ผลการประเมินไม่คุ้ม เพราะในการประเมินแต่ละครั้ง หน่วยงานต้องเสียค่าใช้จ่าย เสียเวลา และกำลังคนในการทำงานมาก ปัญหาส่วนใหญ่ในโรงเรียน ก็คือเรื่องการใช้ผลการประเมินไม่คุ้มหรือไม่ได้ ใช้ผลการประเมินเลย โรงเรียนไม่ได้นำผลจากการปฏิบัติงานที่ผ่านมาแล้ว ไปปรับปรุงแก้ไข หรือกำหนดแนวทางพัฒนางานในความรับผิดชอบของแต่ละคนในโรงเรียน ให้เป็นไปตามระบบของการประกันคุณภาพ ผลการประเมินเป็นอย่างไร บางครั้งผู้บริหารไม่สนใจ กลับปฏิบัติเหมือนเดิม ความผิดพลาด บกพร่องจึงไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร สร้างนวัตกรรมการประกันคุณภาพในการทำงาน เช่น นับเป็นผลงานในการทำงาน การประกาศชมเชย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรที่มีการพัฒนาการดำเนินงานของตนเอง

1.3 ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี ซึ่งถือได้ว่ามีประสบการณ์ในการทำงานยังน้อย ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการ ในการดำเนินงานต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมาย แต่เนื่องจากประสบการณ์ยังน้อย ครูที่มีประสบการณ์มากกว่าจึงมอบความไว้วางใจให้เป็นลงมือปฏิบัติในขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพราะมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ได้ดี ตลอดจนมีความกระตือรือร้นในการทำงานสูง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรือมีความสำคัญกับทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น ตำแหน่งงาน เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่แท้จริง

2.2 ควรมีการศึกษาทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคคลกลุ่มอื่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.3 ควรมีการศึกษาทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยใช้วิธีการอื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ ฯลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาในเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง. (2554).

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง. มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง.

พนิดา วัชรรังสี. (2556). การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนบุรีการศึกษ 2556. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

พงศ์ศักดิ์ ทิพย์วันทน. (2552). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาวิณี รัตนวิชัย. (2550). ความรู้และเจตคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาวิดา ชาราศรีสุทธิ และคณะ. (2559). การศึกษาอิสระ Independent Studies (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสื่อดิจิทัล.

มณฑา จำปาเหลือง. (2557). เอกสารคำสอนรายวิชาการประกันคุณภาพการศึกษา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

รสรินทร์ หวังผล. (2552). การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาระบบประกัน

คุณภาพภายในของโรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตหนองจอก

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อภินันท์ สิริรัตนจิตต์. (2557). คิดอย่างไรกับการประกันคุณภาพการศึกษาและสมศ. ค้น

เมื่อ 13 กันยายน 2559, จาก[http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?](http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9570000082248)

NewsID =9570000082248